

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 1 ДИНАР

ЂИЋЕВАЦ, ЈУН 1997.
БРОЈ 383

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ - ОПШТИНСКИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЂИЋЕВАЦ

ПОЛИТИЧКА ТРИБИНА ТОМИСЛАВА НИКОЛИЋА У ЂИЋЕВЦУ

19 мај. Сала СО Ђићевац је исувише била мала да би прихватила све оне људе који су желели да чују говор Томислава Николића. Неко се досетио и брзо је вани избацио једну звучну кутију за све оне који нису могли да уђу а и за оне остале радозналце који се још увек плаше владајућег режима па скривајући се око околних зграда покушавају у очекивању да разберу по коју реч.

Трибину је отворио председник Општинског одбора СРС гospодин Пауновић Станко.

“Даме и господо, чланови и симпатизери Српске радикалне странке, добро дошли на политичку трибину коју је организовао Општински одбор СРС Ђићевац на тему актуелни политички догађаји у Србији и место и улога СРС у њој. Гости политичке трибине су гospодин Томислав Николић, подпредседник СРС и гospодин Милић Димитријевић председник Расинског округа СРС. Хтео бих истовремено да искористим прилику да поздравим републичког посланика, гospодина Милована Константиновића који је присутан међу нама. Желим да искористим реч пре него што је дам нашим гостима, да Општински одбор СРС Ђићева има просторију у улици Светог Николе бр.7 и да тамо вршимо пријем нових чланова свакодневно од 16 до 19 часова, као и да истовремено обављамо акцију сакупљања потписа за кандидатуру Др. Вojислава Шешеља на место председника Србије. Дајем реч гospодину Милићу Димитријевићу.”

“Браћо Срби и сестре Српкиње,

Србија се налази у једној од својих у историји најтежих ситуација. Ништа не функционише почев од највиших па до најнижих

Подпредседник Српске радикалне странке, Томислав Николић.

органа власти. То је однос способности и хтења левих коалиција и странака на власти да све нагомилане проблеме како националне, економске, социјалне и културне проблеме адекватно решава. Ово се односи и на десну коалицију која је у појединачним општинама на власти које је освојила на протеклим изборима, где је она показала такође своју неспособност за решавање многобројних проблема који су у њиховој надлежности. Односно они и до

дан данас нису успели ни покушали да те нагомилане проблеме реше.

Чак су у многим стварима успели не само да копирају владајућу леву коалицију, односно СРС, него чак и да усаврше те методе. Углавном нема коалиције које држе власт, а да разним махинацијама осиромаши, иссрпе разне фирме, фабрике, како би њихови моћници у процесу приватизације до тог огромног капитала дошли за мале паре.

Подпредседник ОО СРС Ђићевац Љубиша Богдановић, председник ОО СРС Станко Пауновић, подпредседник СРС Томислав Николић и председник Окружног Одбора СРС Милић Димитријевић на политичкој трибини СРС у Ђићевцу. Мај 1996.

Наш народ већ грца у беди, очају и понижењу, на коленима је. Нема те фабрике која данас успешном послује, нема тог радника који данас може да живи пристојно од своје плате, нема тог пензионера који може да живи од своје пензије, нема уопште поштеног радника и пензионера који данас може издржавати своју породицу од својих примања и пензија.

За време санкција причали су нам да ће бити боље после укидања санкција. Каква је ситуација данас? Све гора и гора. Значи и тај разлог који су налазили, због чега народ овако грца, како је понижен, како се бори сваког дана за опстанак своје породице, не постоји а на све могуће начине чине да Вас који сте махом овде пољопривредници на разне начине опљачкају, да вам за безвредан новац одузимају пољопривредне производе, да исплату тих производа плаћају ко зна после колико времена а да порезе за то време дижу у недоглед.

Актуелном режиму не пада на памет да стимулише пољопривредну производњу и да је препусти условима слободног тржишта. Српска радикална странка је посебну пажњу обратила у свом програму на пољопривредну производњу. У том програму она је утврдила и стратегију развоја пољопривредне производње. То нису никакви планови и жеље, то су сасвим реални планови који би пољопривреду довели баш у онакво место како она заузима и у свим развијеним западним државама.

Доласком Српске радикалне странке на власт и надамо се преузимањем председничке функције нашег председника странке др. Војислава Шешеља Србија би добила систем у коме ће се тражити поштовање устава и закона, у којима ће устав и закон бити третирани као највећи акти државе који морају да се примењују на

све грађане подједнако, значи неће бити никаквих изузетака.

У систему у коме ће се тражити рад и одговорност, у коме ће свако бити адекватно награђен за свој рад и да од свога рада може пристојно живети и старост дочекати.

Са Српском радикалном странком на власти и председником државе др. Војиславом Шешељем имајете пуну сигурност у очување националних традиција, у јединство српског народа, у законодавству, судству и извршну власт, у сопствену слободу и безбедност личности.

Дајем реч господину Томиславу Николићу, потпредседнику Српске радикалне странке и посланику у републичкој скупштини. "

Уследио је громогласан аплауз након чега је господин Томислав Николић узео реч:

"Браћо Срби и сестре Српкиње,
данас вам се овде ја мислим трећи или четврти пут представља Српска радикална странка. Ми смо они који многи називају фашистима, националистима, са којима многи по Србији покушавају да уплаше бираче, грађане. Ми смо та Српска радикална странка за коју све анкете које су објављиване у последњих месец дана говоре да смо веома близу да ускоро будемо најача политичка странка у Србији.

Желимо да вас упознамо са својим програмом, да вам кажемо какви смо то ми фашисти и зашта нас то остale политичке партије оптужују, немоћне да нас спрече да остваримо оно због чега смо се пре скоро осам година окупили нас неколико антикомуниста, а за ових осам година дошли прошле године до 800 000 бирача, а ове године гарантујемо, тврдимо, уверени смо да ће наш број бирача бити сигурно изнад милион.

Ми смо ти Срби који воле Србију и српски народ а друге не мрзе. Ја друге поштујем уколико поштују ову земљу, уколико поштују

устав, законе ове земље, ако се попишу као њени становници, изађу на изборе, ако плате порез, ако се одазову на позив у војску и рат. И Шиптари и Муслимани и Мађари и сви остали имаје Србију као своју државу која их неће прогањати а то што их ја не волим, не воле ни они мене, и није ни нормално да Срби воле Мађаре, Срби воле Хрвате, да воле Муслимане. Нек се мађари воле између себе, нек се Хрвати воле између себе, нек се Муслимани воле између себе, али ако живимо у једној држави, ако сви ту државу поштујемо, мораћемо и између себе да се поштујемо онолико колико ми будемо држави давали, толико ће држава нама да враћа.

СУКОБ СА СЛОБОДАНОМ МИЛОШЕВИЋЕМ

Ми смо отворено, јасно, немисливши ни о својим главама, ни о својим породицама, ни о својим имањима, помогли Слободану Милошевићу 91. и 92. године кад је хтeo да брани Српство. Ми смо то урадили на телевизiji, радију, новинама, јасно и гласно поручили грађанима Србије док је Милошевић националиста, док брани Српство које је нападнуто и преко Дунава и преко Дрине, има подршку Српске радикалне странке. Ако одустане да брани први ћe мо ми да скочимо на њега и да га рушимо са власти. Милошевић је 91. и 92. године испуњавао жеље српског народа. 93. године се нешто преломило код њега. 93. године је по први пут одлучио да приhvата неке уцене и ултиматуме са запада иако сам ја сведок када је 91. године Хрватска већ решавала да нападне на Србе у Крајини, позвао је нас Српске радикале и рекао "Србија ће да брани Србе до kraja, да ли ћu јa да имам Вашу подршку?" И тад му је Војислав Шешељ рекао: "Имајете нашу подршку, али да знate, кад уђете у рат против Хрвата цео свет ћe да скочи на Вас. Велики део опозиције у Србији скочиће на

Вас. Почеке да вас уцењују, да траже да попуштате. Не смете да им попуштате. Једном ако попустите Американцима готово је са српском националном политиком. "Милошевић је рекао онако одлучно: "Никад нећу да попустим, Срби ће живети у једној држави, Хрвати могу да иду, не могу да изнесу српске територије и не могу да изведу Србе." 93. године је први пут прихватио неки венс-овенов план по коме не би постојала ни оваква Република Српска. Ми смо му дали три месеца, времена да промени своју политику. У то време кретала је инфлација страшна. Да заустави инфлацију, ништа нису променили до септембра месеца 93., ми смо почели да рушимо владу Николе Шаниновића и од онда до данас траје велики и жесток сукоб између Српске радикалне странке и Социјалистичке партије србије. И тај сукоб на изборима ове године окончаше се победом једне од ових двеју странака.

КОАЛИЦИЈА ЈЕ НЕСТВАРНА СТВАР

Други нема ко да победи. Коалиција заједно је прошле године освојила 960 000 гласова. Ми смо сами освојили 800 000 гласова. Кад су расписани избори и када смо ми одмах рекли да идемо сами, многи су у Србији рекли пропашће Српска радикална странка. Сударају се две велике коалиције, за радикале нема гласова. А ми смо знали да имамо своје бирачко тело, и знали смо још једно, да су коалиције нестварна ствар, да ви у коалиције неможете да идете са онима који се другачије понашају, који другачије мисле и који виде другачију Србију од вас.

СА ШЕШЕЉОМ СРБИЈА ЈЕДИНСТВЕНА И СЛОБОДНА ДРЖАВА

Ми Србију видимо као јединствену државу. Као државу у којој ће бити и Српска Крајина и Република Српска. Као државу у којој ће имати једног председника, једну владу, једну скупштину, а не покрајине, републике, савезна администрација. Од министара и

њихових помоћника и заменика не можете да прођете кроз Београд. Ми Србију видимо као слободну државу која ће сарађивати са светом или никоме неће да служи.

Ако Војислав Шешељ буде председник Србије имаће сигурно и он притисака са стране, и од Америке и од Немачке и од Ватикана и од Француске администрације. Војислав Шешељ ће да се одупире док може, а ако притисци постану толико велики да један човек неможе сам да решава, обратиће се скупштини. Па ако и скупштина не буде могла да решава, решаваће Срби на референдуму. Али неће моћи да се деси да ми шест месеци или годину дана невидимо на телевизiji председника Србије. Да незнамо шта ради, незнамо да ли је жив или чије.

Србији треба човек какав је Војислав Шешељ. Да ли ће он да победи ја незнам, ми Српски радикали који га одлично познајемо, ми бисмо волели да победи, јер само још такав човек може да заустави криминал у Србији.

Незнам зашто Милошевић и социјалисти не зауставе криминал осим ако нису баш сви уплатени у тај лоповлук који се проширио Србијом. За заустављање криминала не треба нам ни динар. Ако кажу да фабrike не могу да раде без капитала, и то је тачно, да се заустави криминал не треба ни динар. Треба само да дођу на власт честити и поштени људи који немају иза себе никакву мрљу, који нису никад дошли у сукоб са законом као лопови, као криминалци, које не интересује да се сад обогате, да имају велике и лепе куће, да путују по иностранству, него људи који би желели да победе и да после тога стално побеђују зато што ће бити најбољи у Србију. Такав нама сад председник треба.

ПРЕДСЕДНИК СРБИЈЕ ТРЕБА ДА ВОДИ ДРЖАВУ А НЕ ЊЕГОВИ САРАДНИЦИ

И немојте да вас чуди зашто баш све новине, а ниједна новина у Србији не воли Српску радикалну странку, ове државне

навијају за социјалисте, ЈУЛ, Нову демократију, ове такозване независне које финансирају са запада, ниједна неволи Српску радикалну странку. И нико о нама не пише искрено, честито и поштено оно што ми радимо. Зато морамо да путујемо овако од села до села, од града до града, зато користимо ово што се тренутно дешава у Србији, а то је нека слобода медија. И заиста су државни медији ако их упоредите са 93., 94., 95., 96., години у великој мери ослобођени.

Нама радикалима је довољно да имамо онај округли сто, петком, на државној телевизiji. Многи ме питају зашто само Војислав Шешељ долази на тај округли сто. Ја кажем има више разлога. Прво, сад су све различите теме а ми хоћемо Србији да покажемо да имамо кандидата за председника Србије који не бежи ни од једног проблема. Ако је економија у питању, ако је спољна политика, унутрашња политика, универзитет, Војислав Шешељ као кандидат за председника нема право да каже: "Немојте мене то да питате питајте моје саветнике." Он мора као председник да води државу а не његови саветници.

Друга ствар, ми незнамо када ће државна телевизija да укине ове округле столове. Гледамо да искористимо да се Војислав Шешељ што више појављује на њима. Ако ово постане пракса до избора направићемо једну паузу у којима ће се појављивати и ми други, а оставићемо поново последњи месец, да се у том последњем месецу кампање поново појављује Војислав Шешељ. Његова победа је и победа Српске радикалне странке, па чак и ако немамо највише посланика у скупштини, ако наш председник буде председник Србије миће већи део програма Српске радикалне странке да се остварује у Србији. А ми свој програм делимо на политички, национални, економски, социјални и културни програм.

СРПСКИ РАДИКАЛИ ГОВОРЕ УВЕК ИСТИНУ

Политички програм Српске радикалне странке је јасан. Ми се залажемо за републику, за председника републике и скупштину. Ми нисмо за монархију. Могао бих да вас лажем овде и кажем, довешћемо краља или питаћемо Вас када будемо победили, хоћете ли краља или нећете. Нећемо да вас питамо ништа, јел ми Вам се сад представљамо као људи који ће установити републику у Србији. Ако нас хоћете такве гласајте за нас. Ако победимо значи да нас већина која хоће такву државу жeli на власт и више нема шта да вас питамо. Зато вас не лажемо у кампањи, зато вам увек говоримо истину па макар освојили и мање гласова него што би могли можда лажима. Али у лажи су кратке ноге. Онај који је у опозицији и зна да никада неможе да победи он може да лаже до миле воље, да обећава куле и градове. Можда му је стало да њих пет - шест буду посланици, један, двојица. Али ми смо већ сада потпуно спремни да преузмемо власт

у Србији. И ми морамо увек да говоримо истину у предизборној кампањи. Да нам не кажете после " ово нам нисте рекли да ће да буде у Србији ", него да можемо увек да вам кажемо ово смо вам рекли у кампањи. Хоћемо демократију у Србији. Несме нико да буде прогањан зато што другачије политички мисли од оних који су на власти. Несме да се пита човек у којој је политичкој странци ако тражи посао. Несме на улици нико да га пита којој политичкој странци припада. Ми се залажемо за Србију у којој ће тројица грађана

(комшије) у недељу када је гласање да гласају један за социјалисте, један за радикале, један за СПО, да знају ко је за кога гласао а да изађу са бирачког места и да оду заједно на кафу или ракију. Такву ми Србију хоћемо. А не ову која се појавила у новембру месецу, децембру, јануару и фебруару у Београду и осталим градовима. Посвађану Србију у којој људи једни другима разбијају главе и псују српску мајку.

Ми морамо да смиримо страсти, да све Вас убедимо да се ми бавимо политиком да би смо победили на изборима. Да нам ви у томе помажете вашим гласовима, а и да ми немамо права да вас свађамо са комшијама, са пријатељима, са децом зато што гласате различито. У Србији се од новембарских избора деле куће, одлазе деца од родитеља, зато што су једни гласали за једне други за друге, једни лупали у канте а други тражили да буде тишина, зато што су обе коалиције посвађале српски народ. Зато што је ова борба за власт између њих претворена у рат између Србе.

ОНАЈ КО НЕ МОЖЕ НИ ИЗБОРЕ ДА ОРГАНИЗУЈЕ КАКО ТРЕБА НЕ ЗАСЛУЖУЈЕ ДА БУДЕ НА ВЛАСТИ

Ми смо имали прилике да се покажемо у рату. Ко је хтео да ратује требало је да иде у Републику Српску Крајину да брани српство. Нема овде шта да се ратује, нема овде против кога да се ратује. Или, недај Боже, ако буде требало да се ратује на Косову и Метохији у Рашкој области, ако буде требало да се ратује за Србију и српство ето прилике да се ратује. А не после сваких избора да гледамо хоће ли ко да погине на улицама, хоће ли зграде бити срушене или неће. Али ту су криви и социјалисти. 17. новембра ноћу требало је да признају резултате избора. Јел у Србији немогу више да се покраду избори. Ни у новембру нису покрадени избори, све је пребројано и потписано. Али када је утврђено да је коалиција заједно победила у многим градовима социјалисти су хтели да отму ту победу судским пресудама. И тако смо дошли до правне глупости да власт која организује изборе поништава изборе зато што нису били добро организованы.

Може опозиција да се буни да каже да на том бирачком месту нису добро организовани избори: била је гужва, била је галама, неко је постављао слике својих кандидата, неко је певао песме, то може опозиција,

али власт која је дужна да то организује неможе да се жали да није добро организовала, него нек оде са власти. Онај ко неможе ни изборе да организује како треба не заслужује да буде на власти. Да су социјалисти 17. новембра предали власт свуда где су изгубили сад би поново драли власт у тим градовима, јел се показало да коалиција " Заједно " нема програм по коме ће да делује. Да је скуп странака од којих свака има свој програм и да ниједна није спремна да чини уступке у свом програму да би задовољила другу страну, и да немају једног вођу као што би требало да свака политичка странка има свог вођу, преседника кога изабере на конгресу тајним гласањем. Ми радикали ево већ трећи пут бирамо Војислава Шешеља за председника на тајним гласањем. По седам - осам кандидата има за председника, нико нас не контролише за кога ми то гласамо, али ми имамо председника. Изаберемо га демократски онда га слушамо четири године па дође поново гласање.

високонапонска, нисконапонска и водоводна мрежа и путеви и улице по општини као што се то ради у Земуну. Ни у Земуну нема паре у каси. Тамо је годишњи буџет осам милиона динара али ми паре стварамо. У српском народу има паре само треба знати зашто му тражиш и ко му тражи паре. Да ли има поверења у онога ко му се обраћа да у нешто инвестира.

Политички Србија је скоро на дну. Земља посвађаног народа, земља у којој актуелна власт заиста више не заслужује да води државу. И да је ово права демократија социјалисти би били срећни да изгубе власт ове јесени. На западу свака политичка странка која освоји власт очекује да влада један или највише два мандата. Ово што се сада десило у Енглеској и пре тога у Аустралији претпрошле године то је изузетак који се памти десетинама година. Нико не жели да буде дуже од осам година на власти. Јел му се искваре људи, министри, уђу у афере, корупције, у криминал, почну да се богате. Није све једно кад сте на

Сала СО Ђићевац није била довољно велика да прими све симпатизере СПС на политичкој трибини Томислава Николића.

У коалицијама немате председника коалиције. Свака странка задржава своју аутономију и кад се нађе пред проблемом пуца коалиција. Сад је проблем кандидат за председника Србије. И СПС и Демократска странка би хтели да њихов кандидат буде председник Србије. Не могу око тога да се договоре, неће се никад ни договорити. У градовима у којима држе власт, не могу да се договоре око тога како се држи власт у градовима. Ево уколико градова су на власти, ништа није мрднуло у тим градовима.

Ми смо само у две општине освојили власт али је Земун највеће градилиште у Србији. Нема ниједне општине у Србији која је за ових четири месеца успела да отвори градилиште да се прави четири хиљаде кућа. Да се за 22 милиона изграђује

власти једном министру полиције да ли ће јесенас да га замени министар из његове партије или министар из опозиције. Кад би министар полиције, српски, (истина ово и није министар, овај Владо Стојиљковић, ово је само човек који се неће мешати у свој посао сигурно до избора), али када би министар полиције Србије зnaо да ће јесенас доћи неко од радикала да буде министар полиције, грдно би пазио шта ради за ових неколико месеци. Не би смела да му се додогди ни једна грешка.

Кад би директор царине, Михаљ Кертес, зnaо да ће радикал доћи да буде директор царине на јесен, не би правио овакве глупости. Слушали сте га пре неко вече. Сад му је пало у главу да се шверцују цигарете без пореза, без акцизе, без икаквих дажбина држави, па то се шест година ради

у Србији. Мени царинци и милиционери причају кад наиђу такви шлепери са вискијем, са цигаретама, погасе се светла на царини, сви милиционери и царинци уђу у једну собу док та роба прође а онда се врате да опет раде свој посао. Сад се сетио Михаљ Кертец где треба држава да намами да навуче паре за државни буџет. Непитамо га ми за ових шест година колико је то пропуштено пара, ако каже да је само за неколико месеци ове године дуванска индустрија из Ниша 500 000 000 динара ускратила државном буџету. А где је шест година, свака година два пута по шест месеци то је дванаест пута 500 000 000, то је шест милијарди динара.

Дали ће ико икад да одговара за ово што се србији десило, за ово економско расуло. Да кажемо политичко расуло, казни народ на следећим изборима, или економско расуло неможете да казните. Кад пођете онај дан да гласате на изборима погледајте мало, осврните се око себе. Из какве куће излазите, какав Вам је намештај у тој кући, шта сте обукли тог дана, шта су Вам деца обукули тог дана, каквим ће те колима отићи до бирачког места и све ће Вам бити јасно. Биће Вам јасно да та власт не ваља.

Власт која неможе да омогући човеку да у свом веку направи кућу, власт која неможе да омогући једном грађанину да се лепо обуче, да не брине када прими плату хоће ли имати пару до следеће плате. Власт која би се одужила пензионерима онако како се у целом свету власт одужује пензионерима. Значи да првог у месецу прими пензију за претходни месец. Да не гледа дневник свако вече и да чека које ће суботе бити неки део пензије, и да чека када ће мо ми који радимо да примимо плату да би он примио пензију.

Шта има пензионер да чека моју плату? Од моје плате одбија се за моју пензију. Онај ко је у пензији тај је стекао услове да буде пензионер, значи све је намирио држави што треба сад треба држава њему да враћа. Она власт која не успе да за три

месеца доведе пензије месец за месец нека се сама склања. Она власт која не врати девизну штедњу и динарску било да је код приватних или државних банака за три месеца нека иде са власти. Власт у којој штрајкују лекари који требају да нас лече, учитељи који уче нашу децу да читају и пишу, та власт мора да се склања.

Можда ни следећа неће моби да обезбеди ништа боље или народ има право да мења власт која не ваља јел то ради народ у целом свету. Само код нас Социјалистичка Партија Србије четири године лоше влада а онда последњи месец кампање почну да се представљају као поштени, као националисти, крпе улице, цртају пешачке прелазе, не силазе са телевизије и хоће да победе на изборима.

Не може! Знало се да се Србија ломи. И Србија је опоменула Социјалистичку Партију Србије на локалним изборима прошле године.

Још увек многи грађани Србије нису спремни да кажу "не ваљају социјалисти, гласаћемо за неког другог." Има много честитих и поштених људи који гласају за Социјалистичку Партију Србије. Они који су гласали 90., 92., имали су потпуно право што су гласали за социјалисте. Они који су гласали 93., већ треба да се запитају да ли су тада начинили највећу грешку. Али они који ове године буду гласали за актуелну власт нека знају да себи чине зло и својој деци. Ја вам гарантујем ако социјалисти победе идуће четири године ништа се неће променити на боље. Имали су много година на располагање и нису то боље успели да створе.

Ако они истерају некога пре шест месеци из партије а сад га врате на место подпредседника партије онда је то знак да нико више са њима неће. Волели би они да сад могу да убаце 20 - 30 младих, свежих, нових људи, паметник и школованих, да почну на телевизији да бране њихове ставове, али то се више нико не усуђује да ради. Зато што незна, уствари, ставове СПС-а, нити у

националном питању, нити у политичком, нити у економском питању. И нико од социјалиста незна да вам каже како ће Србија да изгледа идуће године.

НЕ ДАМО КОСОВО ШИПТАРИМА

Председник Србије Слободан Милошевић мора да зна једну основну ствар коју зна сваки председник било које државе у свету. Колико је државу добио на располагање када је постао председник, толико мора да преда онеме ко га победи на изборе.

И не сме да расправља о Косову и Метохији, и не сме да расправља о Рашкој области, и не сме да расправља о Војводини, и не сме да се свађа са руководством Црне Горе. Не овако како се он свађа, ко је већи лопов, ко је већи криминалац. Да седну и да се договоре хоћемо ли да живимо у једној држави или нећemo. Јел ми смо исувише мала држава да би смо се и даље делили и цепали, и наши непријатељи само то и чекају. Оде ли Црна Гора од Србије да знате да преко Дунава и Дрине неће имати више ни једно српско село. Јер ће нам отићи онда и Рашка Област, јел ће аутономаши у Војводини једног дана да победе а ми из централне Србије имаћемо толико мука да више и себе нећemo моби од било кога да одбрамимо.

Ја знам да ако победи Војислав Шешељ, ја Вам гарантујем Србија ће остати оволика колика је данас. Можда ће неко од нас после тога да буде и оптужен за неке злочине рата. Свет се утрукује како ће Србе да оптужи за злочине.

Америка кад јој запне да брани Тексас може да побије 5000 американаца да Тексас одбрани. Шпанија има бастилску организацију која стално прави тероризам, атентате, хоће да одцепи део територије, Шпанија то неда. Француска има Корзiku која хоће да се одцепи, Француска то неда. Енглеска има Северну Ирsku, ратује са њима већ осамдесет година и неда да се одцепи. Енглеска има острва у непосредној близини Аргентине, десетинама хиљада

Чланови Општинског и месних одбора СПС Ђићевац са Томиславом Николићем испред СО Ђићевац.

* Ја бих желео да поздравим господина Томислава Николића, иначе сам председник општинског одбора СПО у Ђињевцу, по занимању сам лекар. Хтео сам да вас питам да ли сте икада (а јесте вероватно) разговарали о коалицији десне стране када знамо да нам је заједнички непријатељ Слободан Милошевић, вероватно нисте нашли неки заједнички језик, па ме интересује кратко да ми кажете због чега?

>> Прво ми смо нудили 96. год. споразум о коалицији у десет тачака. Објавили смо га у > Великој Србији <. Одбио је Вук Драшковић да потпише тај споразум због прве тачке, која је гласила: >> Председници СПО, СРС, ДС и ДСС ће се заклети пред патријархом српским господином Павлом да после избора нико од њих неће ући у коалицију са социјалистима и да нико неће подржати ни један предлог закона социјалиста <<.

Вук Драшковић нам је јавно и у новинама и на телевизији рекао да неће да се заклиње у глупости јер шта ако социјалисти предложе да се смени Слободан Милошевић.

Даље, формирали смо паралелни парламент, и то је била иницијатива Српске Радикалне Странке. Протресли смо социјалисте а онда смо се посвађали на првој тој седници јер је СПО, ДС, чак и ДСС тражили да констатујемо да су угрожена људска права националних мањина у Србији. Па сам ја питао по чому су угрожена људска права мањина.

У србији је то решено. Питах сам Пал Шандора који је ту био члан, по чому сте ви мађари угрожени? Јел тебе као посланика неко тукао у скupштини, каже није, реко мене јесте. Јел те неко сласао у затвор, каже није - мене јесте. Јел имаш ти своје новине, радио, телевизију на мађарском, каже имам - ја нисам три године био на државној телевизији. Имаш ли школе на мађарском, каже имам, па шта си ти онда угрожен?

Онеш Мађарску у Србију да ствараш, е то нема. И посвађали смо се, ми смо напустили тај парламент. Хоћу да вам кажем покушаје је било сарадње, с тим, што се ми од вас разликујемо по томе што нам није циљ да падне Милошевић, него да падне Милошевић и дођу бољи.

Није нам циљ само да падне Милошевић, то може да буде хаос. Циљ је да онај ко дође, влада како би смо ми владали.

Ево вам у Београду ситуација, коалиција > Заједно < је освојил 960 000 гласова на савезним изборима ове године, пет странака и један независан синдикат. Кад се сабере колико сте сви ви имали 93. год. појединачно, то је било 1 500 000 гласова. А знаете зашто сад имате 960 000, зато што сте правили коалицију.

Ви сте као коалиција освојили 960 000 гласова, у тих 960 000, 900 000 је СПО. Ја сам то у скupштини рекао. Та коалиција > Заједно <, то је једно велико тело које се зове СПО и горе један мали мозак који се зове Демократска странка, јел се Ђинђић увек намеће као мозак.

По ком основу је Ђинђић сад градоначелник, Весна Пешић кандидат за Нобелову награду, а где је ту Вук Драшковић? Ако је тај народ извео на улицу, Српски покрет обнове.

Ја да идеј у коалицију, да доведем масу честитих, поштених и храбрих људи честита образа а да ми после неко седне на власт, па макар никад не дошао на власт.

У Крагујевцу од како је дошла коалиција > Заједно < и преузела телевизију и радио > Крагујевац <, само гледамо Хрвате, Немце, Глас Америке, Слободну Европу... Ја још нисам за пет месеци имао право да гостујем на ТВ Крагујевац, а писао сам писмо и тражио пошто су сви изређали из коалиције > Заједно <, кад може да гостује Војислав Шешељ. Одговорили су ми овако: > Ми бирајмо госте по важности, Ваш Председник ће за неколико месеци доћи на ред. < Пази ти то, а по свим анкетама Војислав Шешељ је кандидат број 1 за председника Србије.

Издржачемо ми то, ал ја Вама кажем, СПО још никад није изашао сам на изборе. То је ваша основна грешка. Ви сте први пут водили Милана Парошког, чим је ушао у скupштину издржавао се са своја три посланика, па сте формирали Коштуничи странку да би се разбила ДС, па сте ишли са Новом демократијом, чим је ушла у скupштину издржава се и ушла са социјалистима. Ви сад вучете Грађански савез. Шта је то грађански савез? Ви сте оживели ДС. Да је сад у новембру ДС ишла сама на изборе не би имала ни једног посланика.

Зашто не улазе ваши савезни посланици у Савезну скupштину? Зато што седам посланика СПО морају да поднесу оставке да дођу из ДС, Коштуничин и један Весне Пешић.

Зашто се непрекидно преко новина препуштају лидери коалиције > Заједно < ? Зато што је то нестварна коалиција.

Зашто не можемо ми са њима, ево Вам основна ствар. Коалиција тражи да се Срби излучују у Хаг, ми то не дамо. Као смо кренули у рат, никоме ми нисмо рекли, иди тамо да убијаш заробљенике, да силујеш, да пљачкаш куће. Никоме нисмо рекли да чини ратне злочине. Јел неки Србин чинио ратне злочине, јел неко има доказа? Нека их достави нама у Београду. Ми ће мо овде да судимо том Србину, ал да ми Србе пуштамо у Хаг да се иживљавају на њима, то не може. Видели сте овога Душана Тадића, пријавило га неколико муслимана да је ратни злочинац, две и по године лежи у Хагу. Претпукли су га прошлог месецу, и немају доказа и суде му без доказа. Сад је Србину довољно било где у свету, да га двојица Хрвата, два Муслимана, само да кажу, овај је ратни злочинац, годину дана одмах ће да проведе у затвору. Можда ће да га пусте после али годину дана живота ће да изгуби.

СПО је предао у савезној скupштини предлог закона да се Срби излучују у Хаг. Ђинђић је пре два месеца у интервјуу > Шпиглу < рекао, ако победим у Србији, ако се појаве Карапић и Младић, ухапси њих и предати у Хаг.

Е па не вреди, макар не па никад Милошевић ми у такву коалицију нећемо. Ја знам да нећемо ни са Милошевића, чекаћемо своју прилику да победимо.

километара далеко од Енглеске. На тим острвима живе само овце па кад је Аргентина хтела да узне та острва у Енглеској за пола сата у парламенту власт и опозиција су се договорили да се ратује са Аргентином. Морали су бродовима да иду. Са бродова да ратују против Аргентине да бране острва и овце. Грчка има острва поред саме Турске обале. На тим острвима нико не живи. Кад год Турска каже да ће да преузме та острва милиони Грка излазе на улице и траже оружје да бране оно што је грчко.

Немамо ми право да дамо Косово и Метохију ником. Нисмо ми то купили, нисмо

ми то добили на поклон, ми смо то наследили од прадедова, наша деца и наши унуци морају да наследе од нас.

Ова је власт изгубила српски живаљ на Косову и Метохији. Ми ћемо да вратимо Србе на Косово.

Ми ћемо две капије да отворимо на Косово и Метохији, на једну да улазе Срби на другу да излазе Шиптари. Да Шиптари не признају да живе у Србији, па неможе да живи на српској земљи, не може да користи српске градове а да каже да не живи у Србији. Тога нема нигде у свету. Уосталом ако ми победимо бар 200 000 одмах ће да побегне, они што никад неће да се сложе да су Срби, они

што су начинили злочине, они што се баве тероризмом, они против којих ће ми да ангажујемо и војску и полицију и четнике. Јер ми смо спремни да то брамимо до краја.

Ми смо у великим сукобима са Слободаном Милошевићем. Ако буде стани-пани, ако он буде на власти, ако нас буде позвао да то брамимо, ми ћемо опет да одемо. Ми јесмо опозиција или ми нисмо непријатељи Србије. У Србији је мода посебно у великим градовима, који је против Милошевића у стању је да сваки његов потез напада, па чак и велике потезе, државне потезе које Милошевић ће морати да повуче. Шиптари се спремају да крену на Косово и Метохију, и до сада би кренули, и кад су пиштаљке ишли по српским градовима и демонстрације, Шиптари су размишљали да ли да крену или не, па су дошли до закључка да би се ми Срби опет против њих ујединили.

Видели сте организовали су разговоре са Шиптарима у Америци. Отишао је део опозиције тамо и одмах су се вратили, каже, нема са њима шта да се разговара. Чим су сели шиптари су рекли: "Ми желимо да имамо само своју државу на Косово и Метохију и ништа више." И вратили се ови у Београд посрамљени што су уопште и ишли. Нема разговора са Шиптарима. Они траже оно што ми њима несметимо да дамо. Односно можда ће једног дана таква власт доћи, али мора у кампањи предизборној да каже: "Ако ми победимо предаћемо Косово и Метохију." "Па ако победи ми грађански рат око тога да правимо нећемо, али да нас сви лажу да са Шиптарима разговора нема да им неко да Косово и Метохију у тај ће имати грађански рат.

ЗБОГ ВЛАСТИ СЕ НЕ РАТУЈЕ

Ми због власти нисмо спремни да ратујемо на улицама. Ми због власти не дамо да гину туђа деца. Нама су социјалисти отели шест посланичких места још 95. Године у Скупштини Србије. Једно су нам вратили пре неки дан а ових пет коначно неће да врате. Има закон у Србији који каже: "Посланику престаје мандат кад иступи, издаје из странке на чијој је листи избран.

"Они су нама отели петорицу посланика. Ови су чак формирали и своју политичку странку, и ми смо поднели захтев да нам врате та места да ми дамо друге људе, наше, јер ми смо освојили 39 посланичких места сада имамо 33. Ми хоћемо да имамо 39. Социјалисти су освојили 123, не могу они да имају 129. Није то народ хтео. Народ је хтео да имају 123. Ако им треба још нека улазе у коалиције а не смеју да отимају. Ево две године ми чекамо то, коначно нам не враћају, па ми нисмо позвали народ на улице. Није то разлог да се у Србији демонстрира. Има много веће разлоге за демонстрације, за сукобе па и за рат.

СЕЉАКА ЈЕ ОПЉАЧКАЛА ВЛАСТ

Економија је угрожена, начином, системом владавине. И не треба социјалисти да иду само за то што они као појединци не ваља-

ју, него зато што не ваља систем. Мора да оде друштвена својина, својина без власника, морају да оду велике "аге" и "бегови", они који седе у министарство и одлучују ко ће шта да увexe, ко ће шта да извexe, они што су наше паре износили у Кипар а сад износе у Кину, они што сељаку недају да дише - да живи и ради, да буде човек богат, они морају да иду са власти.

Неможе сељак сада у Србији кад још једино он ради, да живи лошије од ових у фабрикама који само примају помоћ а не иду на посао. Сељак који ради на њиви неможе да заради ни онолико - колико добијају радници а не иду на посао. Зашто?

Зато што је систем владавине над сељаком од рата до сада само мењан а у основи остао исти. Као кад су оно кренули да врше принудни откуп па формирали задруге, па земљишни максимум, тако сада одређује влада колико кошта нешто што произведе сељак. Нигде у свету не постоји да онај ко је произвео не може да одреди цену свога производа. А да га тржиште натера да ту цену скине или повећа. Ево сад се чека да влада одреди колико ће да кошта пшеница из овогодишњег рода. Шта има да се ту меша савезна или републичка влада? Роди ће онолико колико ће да роди. Сељак ће да прода по оној ценi коју може да добијe, али га треба пустити да прода где год хоћe.

Ја сам прошле недеље, код Раче крагујевачке има једно село Сипић, држао трибину у дому на коме пише "Земљорадничка задруга Сипић, основана 1903 године." Ево сад ће скоро 2003 г. Пре сто година су сељаци имали задругу која је трговала са светом. Производили воће, јагоде, вишње, пшеницу и продавали у свету. У свету куповали и семе и ђубриво и зштиту и све што им треба. Шта ради држава? Ако хоће сељак да купи нафту, мора од државе да купи. Ако хоће семе, ако хоће заштиту, ако хоће ђубриво, то може да купи само од одређених продаваца у држави. Па док крене ђубриво од Панчева до Ђићевца прође кроз десет, двадесет руку оних што окрећу папире и дође овде три пута скupље него у Француској. Јер скupље него у француској? Па нека га сељак купи у француској. То ће да натера лопове да скину цену, на најнижу цену по којој може да се нађe у свету. А кад већ дођe шлепер да дотера ђубриво нека отера пшеницу. А ми као држава да стојимо на граници и да наплаћујемо царину и за оно што је ушло и за оно што је изашло. Да од тога финансирамо здравство, школство, супство, војску, полицију оно што треба из буџета да се финансира.

Јел треба држави 1 400 000 тона пшенице? Нек се појави као купац. Ако сељак зацепи па каже три динара кило, држава нека каже, слушај ја имам у Немачкој по два, хоћеш ти да спустиш ту цену на два па да купим од тебе или ћu да уvezem. Онда ћe сељак морати да размисли.

Али овако да му држава сад одмах каже: "Откупљујем ти по 1.20 дин. И немаш више право ником да је продаш", па где ћe да

* Зашто Ви нисте подржали ни мало демонстрације када је коалиција > Заједно < организовала?

Ја сам у скupштини одмах рекао да је коалиција > Заједно < победила и да победа мора да се призна. Онда су почеле демонстрације, па је прво било лутање града по Београду, ми смо то осудили, па је онда била Даница Драшковић на телевизiji и рекла >> нек понесе шта ко има од оружја <<, то смо осудили, па је Ђинђић рекао, >> ову власт, овог мртваца, изнeћемо из куће милом или силом <<, па је ношена америчка и немачка застава.

Ми смо све то напали и кад се све то смирило онда смо рекли нека демонстрирају колико год хоћe. Слушали сте Шешеља, он је рекао: >> коалиција > Заједно < има право да демонстрира, студенти немају право <<. Јел се коалиција > Заједно < борила за власт, јел покрадена? Има право да тражи да јој се врати што јој је покрадено.

Милошевић је направио грешку што није претукао оне што су разбили зграде, а он је пустио да се демонстрације смире па је ишао на народ који је демонстрирао мирно. Ја се надам да остане коалиција > Заједно <, ја бих то волео да се реши на изборима, као што бих волео и Милошевић да се кандидује, па да га Шешељ победи директно, а не да испадне, није могао нико да победи Милошевића повукао се непоражен као Клеј. Он је зрео да доживи пораз. Зато што је све што је обећао није испунио. То је једини државник у свету који је давао многа обећања а ниједно није испунио и опет хоћe да влада.

нам буде крај. Што ти роди натовариш у приколицу дођеш до силоса, дигнеш приколицу, оде у онај бунар, када ћеш да наплатиш, када ћеш да имаш неку корист? Ево сада, ко је прошле године продао сунцокрет у Војводини, сад ако је мало вештији има прилику да му исплате зејтином, уљем. А знаете пошта му-рачунају зејтин? По 9.50 дин. литар. Значи цабе је дао сунцокрет. Онај који је створио тај зејтин њему се продаје по 9.50 дин., на пијаци га има по шест динара. И онда се чудимо што у Војводини аутономаши су све јачи и јачи. Довољно је да неко иде по селима у Војводини и још мало ако је начитан и ако је речит и да им говори: "Ви овде само радите и црнчите а они доле у Србији ништа не раде, једу оно што ви произведете ћзбе." И онда многи Срби у Војводини кажу, "слушај, ајде ми

није донет. Не зна се шта је чије, незна се ко одговара, незна се ко улаже, незна се ко дели добит, уколико има неке добити. Ми смо изванредан партнери за све државе у свету. У пољопривреди ми имамо здраву земљу, здраву воду и здрав ваздух. Оно што код нас роди то се у свету купује без великих провера, зна се да долази из Србије. Само да се држава не меша.

Многи крајеви у Србији су се подигли на јагодама. Док је могао ко год да купи те јагоде, до три, четири марке је ишао килограм. Сад кад само држава купује она плаћа од три до четири динара по килограму са годину дана закашњења.

Исто је и са фабрикама. Што се то не приватизује већ једном. Да онај ко хоћe да улаже у Србију да зна са ким разговора. Ако хоћe један американац да улаже капитал, а хоћe да улаже у Србију зато што је овде јефтина радна снага а стручна. Ако хоћe да улаже капитал он ћe да пита свог амбасадора у Београду "Каква је то држава где ја треба да дам паре?" Онај ћe да му каже: "Слушај овамо је друштвена својина, ти можеш да склопиш уговор са једним директором, за месец дана да га смене, дођe други и каже, онај уговор ти не важи. С друге стране то је држава који је свој народ опљачкала, узела му "Зајам за прерод Србије", узела му динарsku и девизну штедњу, то је држава у којој привредници једни другима дугују скоро десет милијарди долара, јел овде у Србији нико никоме ништа не плаћa. Шта год има да продаш онај други нема пару да ти плати него ти нуди неку другу робу. Овде само претурају неку робу преко руке, нико пару нема, држава од тога нема користи."

Још ћe да му каже оно што ја знам као посланик, ја сам већ пет година посланик, 90% послова које смо обавили у скupштини биле су промене пореза, доприноса, акциза. Ми смо 90% времена провели мењајући пореске, царинске и друге законе, ничим се другим важним у скupштини нисмо ни бавили. Ми то мењамо за ноћ, таман кад уложи новац ми му променимо закон, новац му пропадне.

Рећи ћe му амбасадор: у Србију су многи људи донели свој капитал, Срби. Па направили овде фабрике, продавнице, кафане, товилишта, оборе, све им је то ова држава упропастила. Чим неко ништо изгради

* Ако би у другом кругу на председничким изборима ишао неки наш човек из коалиције и рецимо социјалиста кога би сте Ви подржали?

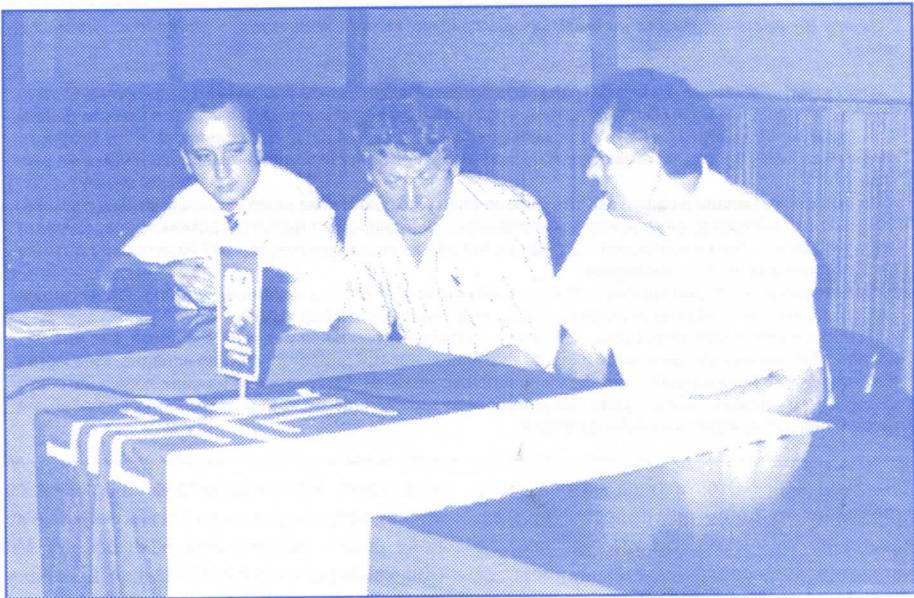
Нема говора да у другом кругу не уђe Шешељ, нема говора. Али да вам одговорим, шта би било кад би било, ако се деси да уђe неко из коалиције и Слободан Милошевић или његов кандидат ја тог дана нећu да имам на изборе. Ако Шешељ не победи, уопште ме не интересује ко ћe да победи. Сасвим ми је свеједно, јел ни једни ни други према нама нећete бити добри. А ми ћemo опет да скupимо редове и да чекамо следеће изборе.

онда да будемо аутономија, оно што код нас роди да ми наплатимо, па нек долазе србијанци код нас да купују."

Несхватају шта је национални интерес. Зато што их пљачка власт, не пљачкамо их ми из Крушевца, Ђићевца, Пирота. Сељака у Војводини пљачка га власт која је и у Војводини на власти. Иако му остану социјалисти у Војводини, цаба му и ако се одцепи од Србије остају исти бандити.

ФАБРИКЕ ТРЕБА ДА СЕ ПРИВАТИЗУЈУ

Фабрике не раде, они су створили били пре две - три године нешто паре, нешто девизних резерви. Поделили фабрикама кредите, а фабрике поделиле плате. Нит је производња кренула, нити су кредити враћени. Држава је сиромашније него што је била. Закон о приватизацији још увек

КОНСУЛТАЦИЈЕ ПРЕД ПОЧЕТАК ТРИБИНЕ

пошаљу му финансијску, тржишну и санитарну полицију, гледају како год могу што више да га ојаде, да му што више пару узму, да нико у Србији не буде богат, зато што је донео свој новац и што се бави поштеним радом. Још ће му рећи да смо ми направили велику трагедију свом народу, да га нисмо одбрањали тамо где је живео, да нас социјалисти нису послушали кад смо у скupштини говорили да србе у Крајини, Републици Српској морамо да бранимо тамо где они сад живе. У Книну, у Бенковцу, у Обровцу, у Бања Луци, у Петровцу, у Дрвару, Гламочу. Зато што они тамо имају и њиве, куће, стоку, имање, фабрике, школу, обданишта.

НЕ МОЖЕ АМЕРИКА ДА УПРАВЉА СРБИЈОМ

Онај ко хоће да попушта, онај ко хоће да служи он, може да дође на власт али његов народ неће живети добро. Они који рачунају да ће Америке да помогне ако неки други победи на изборима грудно се варају. Америка одлучује ко ће бити на власти у целијој Јужној Америци а народ не живи лепо. 5-6% богаташа има тамо који лепо живе. Америка у целијој Африци одлучује ко ће бити на власти па народ још живи на дрвећу, само појединци су на власти и то док Америка хоће.

Као што сад ратују, па Америка решила да доведе неког другог. У стању је шест месеци да финансира рат да прода још неко ново оружје, да испроба још неко ново оружје, да покаже купцима како је ефикасно оружје. Онај ко рачуна да ће Американци помоћи мора да зна једну америчку пословицу: "Бесплатан сир налзи се само у мишоловци."

Све што Американци дају чабе то је мишоловка. Ко смо ми Срби да они нас помажу? Они кажу "Вук Драшковић не може да буде председник Србије зато што је био националиста." Они памте и кад је неко био националиста, а камоли ако је сад, ако воли своју државу и свој српски народ. А од чега они праве народ? Насељени пре

двеста година из целог света, и кад трче оне атлетске трке, победе три Американца, попну се на победничко постоље, један жут, један црн, један бео сва тројица ставе руку на срце. Сва тројица Американци.

А нас Србе да поделе. Срби из Босне, Срби из Хрватске, Срби с Косова, Срби из Санџака, Срби из Србије, Срби из Војводине. Одакле толико Срба? Па вальда смо једни ми Срби? А то где је коме колевка - то је срећа у животу. То је само срећа да ли ће бити колевка у Суботици, Книну, Крушевцу. Може да буде у возу у Минхену. Па шта, то није Србин?

СРБИЈИ ТРЕБА МЛАДОСТ

У Србији онај ко победи мора да мисли на децу. Србија је угрожена зато што у српској кући нема троје деце. Зато што нико од нас Срба не усуђује се да има троје деце јел нема шта да им понуди. Ја држим трибине тренутно у свим шумадијским селима, огромна села, ниједно нема више од тридесеторо деце.

Ево село Божурњак испод самог Опленца у Тополи има четврто деце у свих осам разреда. Огромно село, напредно. Асфалт, струја, вода, па пет минута од вароши а четврто деце. У таквом селу на Косову и Метохији и у Рашкој има по 1200 до 1500 Шиптарчића и Муслиманчића. Кроз двадесет година биће их исто толико колико и нас.

Ви сте видели шта се десило у новембру на општинским изборима. Сулејман Угљанин је био побегао у Турску, јер је Србија за њим била расписала међународну потерницу као за терористу који је спремао оружани рат између Муслимана и Срба. Одједном се појавио пред изборе у новембру. На београдском аеродрому снима га камера, дочекује га милиција и прати га до Новог Пазара да оде кући. Извео је Муслимане на изборе, сад су на власти у Новом Пазару, Сјеници и Тутину Муслимани. Читали сте шта се дешава. Српски језик је избачен из школа учи се бошњачки и један страни језик а српски

неможе ни као страни. На седницама скupштина општина висе турска и некаква муслиманска застава, нема српске заставе. Сви Срби су најуени из државне службе а тамо где су наше светиње, где су наше цркве, манастири, зидају се неки њихови нови објекти.

Која је то власт која сме то у Србији да дозволи? Ако дозволимо да се то шири, ако ми сад небудемо одбрањили оно што је до Рашке наше, наша деца ће морати да ратују за Краљево а наши унуци за Крушевач. Ја Вам то гарантујем. Неко од ове деце у сали биће жив да то дочека. Сигурно ће то у Србији да се деси.

Ми немамо деце. И оно деце што имамо, што бринемо о њима, јесу ли здрави, да ли уче, имају ли слабу оцену, они што уче занат или средњу школу или факултет, ниједно од њих нема посао кад заврши школу. Питајте децу шта им је сан - да побегну у иностранство. Да останемо ми средовечнији и старији, да ми живимо у Србију. У шта ће та Србија да се претвори? Крените по селима, ко вози тракторе, људи од седамдесет година. А у целом свету, у половини већ земаља у свету, са шездесет пет година старости мушкирац или жена добијају пензију, без обзира на то да ли су радили или нису. Јел држава каже овако: "До шездесет пете године ти мораш само о себи да се стараш и да се бринеш. Мораш да нађеш посао, мораш да зарадиш плату. Кад напуниш шездесет пет ти не можеш више да радиш, сад ја морам да те издржавам, ја сам држава, ја убирам порезе да би те издржавао.

А ми, шездесет пет, седамдесет пет година, седне на трактор оде негде да оре. Оде да дотера сено. Где су деца, оно мало што има у вароши, а они у вароши и немају деце, нема ко да дође старцима да помогне. Кад је умрло српско село, умрла је Србија.

Ми смо направили велике гиганте по градовима, огромне фабрике, одвукли сву радну снагу са села, па је околина била мала, па смо довукли Србе са Косова и Метохије, па из Рашке области Србе, опустеле нам српске територије, опустела нам села овде у ужој Србији, напунили смо градове и сад се у градовима хватамо за главу. Фабрике не раде, плата нема, деца нам излазе ноћу у дванаест сати, враћају се у пет ујутру, кад ће од њих бити радници, кад ће они научити да устају у пет да раде. Несрећу се отац и син по месец дана, а изгледа да је и боље да се несрећу, јел отац нема шта да му понуди, отац нема шта да му пружи. Деца се између себе друже, лакше им је некако, сви имају исте муке, а држава се прави луда и глупа, држава организује неке велике свечаности, председник Србије није поднео терет са својим народом, он је рат дочекао у стану у Београду, сад живи у вили на Дедињу. Његов син има фри шопове на свим граничним прелазима. Његов син има дискотеку на 22 ара у Пожаревцу. Његова ћерка има радио станицу у Београду и има и она дискотеку у

Београду. Они живе, али то неће моћи вечно да траје једног дана мора да се промени власт и да их пита за све оно што су урадили да положе рачуне. Ми нећемо бити реваншисти, нећемо никога да претерујемо, ми никог нећемо да осуђујемо.

ОПШТИНА ЗЕМУН, ОДЛИЧАН ПРИМЕР СПОСОБНОСТИ СРПСКИХ РАДИКАЛА

Ми смо у земуну, у општини, затекли 30% вишака запослених, никога нисмо отпустили. Скупили смо их и рекли, од сада општина ради до седам сати увече, сваке суботе ради до дванаест. Ниједног начелника службе нисмо променили, само секретара, жену која је била секретар скупштине општине, али је била и секретар изборне комисије и краљ је са изборном комисијом.

Замислите лудост. Избори се спроводе тако да изборне комисије добијају новац на руке, то је без пореза, без доприноса, без икаквих такси. И онда су делили између себе тај новац. Рецимо они нису знали, или су били толико блесави, супруга Војислава Шешеља, Јадранка, била је члан изборне комисије, и њу су потписали да је примила новац на изборе, а никоме из опозиције нису дали новац. Све су потписали и фалсификовали потписе. Е њу смо најурили с посла, предали кривичну пријаву тужилаштву а остale смо позвали и рекли: "Имате времена, видећете колико ми радимо и колико од вас тражимо да радите. Ко се у то буде уклопио, добро је дошао, ко то не буде могао да издржи, неће имати овде посла". Ми кажемо, хоћемо да сеоске утрине и пањњаке приведемо намени, хоћемо да градимо куће. 18 000 избеглица има у Земуну, колико можете да испарцелишете плацева за месец дана, каже триста плацева. Ми кажемо 4000. Дан и ноћ има да радите, кад поделимо тих 4000 плацева онда идите по два месеца кући. И онда сам гледао како једна по једна екипа, један по један сектор, један по један секретаријат улазе у наш темпо, улазе у наш посао. Неко пре неко спорије али су сви схватили шта од њих тражимо.

Знате у државној администрацији нико ко дође на власт не може да замени двеста, триста хиљада људи, и да доведе својих 300 000. Нема политичке странке која има више од 100 000 чланова. Значи морате да се ослоните на оне људе који тамо раде, а није ни фер да човек изгуби посао само зато што је из друге политичке странке. Али морају да испоштују онај програм који Ви хоћете да спроведете, јел се променила власт, променио се начин на који се влада. Ко то може да издржи - може, ко не може нек тражи други посао.

У Америци кад се промени власт, стотине хиљада људи спакује кофере и иде на неки приватни или други посао. Не желе да раде за нову власт. Чекају кад ће њихови поново да дођу на власт, да опет дођу да раде тај посао. За то време баве се неким приватним послом. Такву ми Србију хоћемо. Само што ће ми да дозволимо и милицији, и

тужилаштву и судству да раде свој посао.

КАКВА ВЛАСТ - ТАКАВ НАРОД

Погледајте, нема у свету земље која има више милиције и више криминала. Да кренете од Суботице до Прешева, да обиђете све затворе у Србији, ниједан велики криминалац нема у затвору, а оволовике се паре покрадоше. Ко је у затвор? Па сиротиња што украде јаје на пијаци, однесе кући деци, тај одлежи месец или два. Они што украду милионе они могу да буду министри, заменици, помоћници, могу да буду у влади. А шта друго да очекујете од ове владе у којој седе министри који су и директори предузећа.

Па није луд Драган Томић да као директор "Симп" дозволи да му пропадне "Симпо". Он ће као министар да уложи све што може да "Симпо" напредује. Да његови радници кажу "јесте наш директор је добар и зато је министар". Какав би то министар био, да он буде министар а да му истовремено пропадне предузеће. Онда би народ рекао, овај није добар, и нама сад тренутно раде добро само предузећа чији су директори министри. Све остало је затворило своје капије.

Е ми хоћемо да министри немају везе са предузећима, да они креирају државну политику, свако из свог ресора, да држава створи један рам у коме ће да се одвија и привреда и ванпривреда и култура и спорт, а не да директно министри одлучују ко ће шта да извеле, ко ће шта да увеле, ко ће да добије радио а ко телевизију, ко ће 10 000 марака да уплати ко 20 а ко 100.

Где год кренем људи кажу ми Срби смо лопови. Није тачно, нема бољег народа на свету али ми се понашамо онако каква нам је власт. Кад народ види да власт краде, народ каже и ја ћу да крадем, и налази оправдање у томе. Каже, ја украдем 10 динара, онај краде милионе. Нек ухвате прво њега па нек дођу код мене.

Ако би народ видео да власт неће да краде, неће да се богати, да јој не треба ништа осим велике славе, а нама треба слава. Једном су радикали подигли Србију када су дошли 1903. год. на власт, ови ће радикали сигурно Србију подићи, али нам треба победа на изборима.

ЧВРСТИ, ОДЛУЧНИ И НЕПОМИРЉИВИ

Ми никад нисмо осуђивали народ што нисмо дошли на власт. Имали смо и пораз. 93. год. смо доживели велики пораз на изборима. Није нам веровала Србија да ће Милошевић да изда. Напали смо Слободана Милошевића 93. год., народ нам није веровао шта ће да се деси, то је наша несрета, то је као онај петао који први кукурикне ујутру, па смета газди, хтео би још да спава а газда му заврне главу. Ми смо 93. год. рекли да ће ми да изгубимо Крајину и Републику Српску ако Слободан Милошевић настави овако.

Нису нам Срби веровали, нисмо имали довољно гласова, али ми се нисмо жалили

никоме. Покупио нас Воја ко квочка пилиће и каже: "идемо даље". Доћи ће ми на меру која је наша, а наша је мер више од милион гласова. Толико има у Србији још увек људи који хоће да се води на овај начин држава, и сваког дана нас је све више.

Да смо ми приступили коалицији "Заједно", стотине хиљаде гласача који су гласали за Слободана Милошевића и за СПС, сада не би имали за кога да гласају. Зато смо остали по страни. Ко га год је издала његова партија, ко га год је огорчила, изневерила, он има Српску радикалну странку за коју ће да гласа. Многи који су 90. год. ушли у СПО били су у праву. Била је то национална странка.

Ја сам скоро на ТВ "Политици" имао дуел са секретаром демократске странке. Водитељ, из ЈУЛ-а неки Чедовић председник градског одбора Београда каже, "Има ратних хушкача у Србији, један је од њих Вук Драшковић који је 90. год. рекао "Ко подигне у Србији турски барјак, отићи ће и рука и барјак". Ја сам рекао, то је најбоља изјава коју сам чуо, само штета што сад Вук Драшковић није тај Вук Драшковић.

Многи који су ушли у СПО 90. год. сад би волели да је СПО овакав каква је Српска радикална странка. Многи који су гласали за СПС, сад би волели да је СПС оваква каква је Српска радикална странка, чврста, одлучна, непомирљива.

Кад су Вучелића сменили са места посланика, било је на телевизији 10 дана после тога на "Студију Б" нека емисија, учествовао онај "дебели Ристић" што га је заменио у телевизији и Шешељ. И Шешељ му каже: "шта је, Вучелић нешто погрешио политички чим сте га очистили?", а онај каже, не упитању је криминал. Прође пет месеци они вратише Вучелића, не утврди се какав је то криминал. А криминал је урадио телевизији србије, огроман. Неконтролисано се троши лавовски део новца који нам узму по основи радио и телевизијске претплате. И било ко да победи ове године то мора да укине, да упути државну телевизију да се финансира као и све остале телевизије. Ако можеш-можеш, ако не можеш, предај неком другом.

Тим речима господин Томислав Николић завршио је свој говор након чега су уследила бројна питања, а најинтересантнија објављујемо у оквиру посебних целина. По завршетку политичке трибине док је господин Томислав Николић већ увело журио на следећу заказану трибину, коментаришући и срећивајући утиске требало је још доста времена да се посетиоци разиђу из сале. Неко поред мене је рекао, "штета што сви грађани Ђићевца нису могли да чују шта је данас све речено", заиста је штета, али добар глас, домаћински глас, глас добре наде далеко се чује. Српски радикали не само да имају шта да кажу, већ напротив, све речено спроводе и у дело, а да би своја обећања и обистинили потребна је само једна мала ствар, ваша сагласност на изборима.

Анкета

Шта грађани општине Ђићевац мисле о председничком кандидату др Војиславу Шешељу

Општински одбор Српске радикалне странке Ђићевац с обзиром на предстојеће председничке изборе је извео анкету међу мештанима Ђићевца са само једним питањем: "Какво је Ваше мишљење о председничком кандидату СРС др. Војиславу Шешељу и какав му успех на изборима предвиђате?".

За анкету смо изабрали недељу с обзиром да је то пијачан дан и да је тада највећа концентрација људи у граду, како самих мештана тако и људи из других села општине Ђићевац.

Оно што је интересантно, а то је, да су скоро сви испитаници одговорили на питање а само један мали број није желео да одговори, односно да се представи, то само указује да се досадашњи страх међу грађанима полако али сигурно одстрањује и да долази време праве демократије.

Да ли ће то време упоредо стићи са др. Војиславом Шешељем као председником Србије, просудите сами, уосталом наши испитаници а ваше комшије, рођаци, пријатељи итд., покушали су да дају одговор на ову енигму.

ЈАНКОВИЋ МИОДРАГ

- доктор ветерине -

• Мислим да је он један од најповољнијих и најподобнијих за председника Србије. Једино се не слажем с њим што се само ослања на Русију. Мислим да треба да се окрене мало и западу. Не само, знаш, на Русију. Јер од Русије смо имали само мале користи. Врло мале. Кађорђе је рачунао на Русију да ће да га спасе од Турака, међутим Руси му то нису дали него су му дали само 300, незнам како се зваху оне паре, круна, незнам ни ја, да се врати из Русије и да се обрат Аустро-угарској. Али кажем да је он ипак најспособнији за председника.

СТАНКО СТАЈИЋ

- пензионер -

• Моје мишљење о г.дину Војиславу Шешељу да је "најздравији" и најискуснији да сада буде председник Србије, као једна велика личност у односу на остале политичаре. До сада што је урадио за општину Земун види се да је рођен за лидера, за председника.

ОБРАДОВИЋ ДРАГОСЛАВ

- електричар у пензији -

• Гледајући све ове могуће лидере што постоје у Србију и ван Србије, тачно је време и куцно је час кад треба Шешељ да дође на чело Србије јер његова идеја и његова снага је доказала целом свету шта вреди г.дин Шешељ.

ЈОВАНОВИЋ СЛОБОДАН

- машински инжењер -

• О Војиславу Шешељу, све најбоље. Мислим да ће да буде на другом месту.

МИТИЋ НЕБОЈША

- новинар -

• Мислим да има неку каријму у себи, правога вође. Е сад неко га воли неко га не воли, неко из политичких разлога неко из других, али мислим да има нешто у себи што привлачи масу. На изборима ако буде други круг сигурно ће да уђе у други круг, а ако буде био само први круг сигурно ће да победи.

НИКОЛИЋ ЗОРАН - МИЋУН

- радник -

• О Шешељу мислим све најбоље, а прогноза за изборе, победиће !!!

Председнички кандидат СРС
др. ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ТОМИСЛАВ ИВКОВИЋ

- ковач -

• Све најбоље, желим му успех и срећу да победи.

РАДИВОЈЕВИЋ СИНИША

- пословођа -

• Не мислим ништа, политика ме не интересује.

МИЋИЋ ДРАГИША

- пољопривредник -

• А шта има да мислим, тај човек треба да добије и стварно је једини кандидат који треба и мора да добије. Једини који се показао, и његови су планови сви и предлози и предпоставке на висини.

БОГОЈЕВИЋ ЗОРАН

- лимар -

• Све најбоље ја сам исто радикал. Најбољи човек, немаш бољег.

РАЈИЋ РАДОСЛАВ

- правник -

Председник СПС, др. Војислав Шешељ у Појату, август 1996.

• Па мало је препотентна личност и мислим да би била диктатура под њим. Тренутно што се тиче знања најповољнији је наш кандидат за председника Србије, али као особа незнам колико је повољан.

МИЛИЋЕВИЋ ДРАГАН

- продавац на бувљаку -

• Ја бих му желео успеха, ништа више.

ВИЋИРОВИЋ НЕБОЈША

- продавац шнајдерских производа

• Шта има да мислим, изгубиће, нема шта да мислим. Милошевић мора да буде на власт. Ако се он не кандидује, кандидоваће се друга личност из СПС-а, и тај мора да победи.

Шешељ није лош човек, али има јаку конкуренцију. СПС је годинама на власт и мора да даље да буде.

ВЕЛИЧКОВИЋ БРАНИСЛАВ

- аутомеханичар -

• Ја мислим све најбоље, једини човек који може ову земљу да доведе

мало у ред. Његова победа ће бити сто - постотна.

РАДЕ КРКИЋ

- електричар -

• Можда ће да успе, али много је жив, много се излиће. Као политичар добар је, добар.

АЛЕКСАНДАР МАЦИЋ

- музичар, хармоникаш -

• Ја сам у његовој странци, он је највећи политичар, сто посто ће да успе.

МИЛОВАНОВИЋ ДРАГОМИР

- пољопривредник -

• Шешељу фали да се према свим нацијама једнако понаша, да не ставља само Србе, направиће свађу, револуцију ће да направи уколико тако настави да ради.

МАНОЈЛОВИЋ МИЛУН

- трговац -

• Фин човек, добар политичар. Ја припадам другој странци и морам да навијам за своју странку или неутрално гледано његове шансе све више расту, сваког дана.

ВУЛОВИЋ ЉУБИША

- радник -

• Што се тиче СПС немам ништа против њих, али незнам ко ће да победи. Шешељ има неке своје идеје које и одговарају и не одговарају. С једне стране што напада једну странку, другу брани и контра.

ВЕЉКОВИЋ ДОБРИВОЈЕ

- пензионер -

• Па видиш како, оно што гледам петком увече, онај округли сто, они се свађају међусебе а шта ће да раде са нама ја незнам. Друго што би рекао мени не смета ни један. Као политичар Шешељ је добар, а на изборе ако добије - добиће, ако не добије остаће овај што је сад.

ПОПОВИЋ НЕША

- електричар -

• Цар човек ништа не питај даље, прва лига. Мора да победи.

НИЈЕ СЕ ПРЕДСТАВИО

- инжењер -

• Шешељ као политичар је веома напредан човек али због других околности сумњам да ће добити на изборе, сумњам. А данас, (ово желим да буде у новинама), док је год једна раја а хиљаду господара ова држава неће моћи да пође напред. Само да има један господар и једна раја и све ће бити ОК., као што је био Други Тито.

МАРИНКОВИЋ ЖИВАНА

- машински техничар -

• Све најбоље, победиће.

РАДИЋ МИЛОВАН

- трговац -

• Мислим да је добар човек, доста га народ обожава само много је строг. За економију, за државу је добар али много је престрог у погледу ратовања.

МИЛОЈКОВИЋ БОБАН

- столовар -

• Па мислим да би он требао да добије председничке изборе и да коначно покаже овом народу шта зна и шта уме, и мислим да је он најбољи.

СВЕСНО У ДЕСНО

Пише:
Љубиша
Богдановић

Да сам којим случајем прошле године у ово време морао да припремам један овакав чланак, нашао бих се сигурно на великој муци, уствари, чини ми се да не би можда ни угледао штампарску боју.

Наиме, када сам прошле године изабран за подпредседника ОО СРС Ђићевац, и када је у ствари конституисано комплетно ново руководство које и данас ради у том саставу, стање које смо затекли у Општинском одбору било је равно хаосу.

Од како је основан Општински одбор Српске радикалне странке Ђићевац, далеке 1991. год. па до данас, никад горе било није.

МИОДРАГ ТОМАШЕВИЋ
Председник Месног одбора
Град Сталаћ

Тек после конституисања новог општинског руководства СРС и Месни одбор СРС у Град Сталаћу је кренуо жестоко ка проналажењу оних људи који су притајено, из илегале, гласали за СРС.

Сада је странка сасвим солидно постављена. Трудимо се да подигнемо углед странке и вратимо углед и поверење које је и раније владало у народу.

Шта је то што довлачи људе у нашу странку?

Вера да ће јој она повратити и подићи стандард живота, исплатити дечије додатке, инвалиднине, пензије које касне и по неколико месеци, да ће бити лекова, да народ не живи под стресовима, зауставити неморал и криминал.

Сви они а и наше Општинско руководство верују да ће нашом победом доћи прави људи на права места који ће нас водити путем прогреса.

Да у то не верујемо не би смо ни били чланови ове странке и овако предано радили, а можемо и много, много више.

Чланство које се некада мерило стотинама само у Ђићевцу свело се на двоцифрену бројку укључујући целу општину, захваљујући невероватној блокади медија, застрашивањем и уцењивањем људи од стране владајуће партије као и неактивношћу претходног руководства ОО СРС.

Времена није било за размишљање, прво што смо зацртили, а то је, осипано чланство што хитније повратити а затим свим снагама кренути у прикупљање новог и уопште, у промовисање Српске радикалне странке, сваког тренутка и на сваком mestu.

Велику помоћ и разумевање смо имали од свог председника Окружног одбора господина Милића Димитријевића који нам се максимално пружио на располагању, не штедећи себе а ни нас.

Убрзо после конституисања новог руководства, Општински одбор је организовао политичку трибину чији је гост био лично Др. Војислав Шешељ, и то у Ђићевцу и у Појату. Одзив грађана је био задовољавајући а то потврђује и чињеница да се након гостовања Др. Војислава Шешеља велики број грађана прикључио странци.

Пошто су се близили савезни и локални избори, ОО СРС Ђићевац сву своју енергију у средсређује на популаризацији Српске радикалне странке. Пропагандни материјал се максимално раствура у народ, а вредне руке српских радикала сваки поцепани постер Српске радикалне странке поново прелепљују. Нажалост, као што смо и очекивали, на локалним изборима смо прошли веома лоше. Ни један наш кандидат није прошао за одборника а само пар њих су ушли у други круг.

Има пуно разлога зашто

ЗОРАН ДИНИЋ

Председник Месног одбора Сталаћ

Месни одбор у Сталаћу од Нове године 1997 па до сада броји 50 чланова.

Ја са мојим сарадницима интезивно радим на учлањивање нових чланова СРС и на прикупљање потписа за кандидатуру др. Војислава Шешеља за председника Републике Србије.

За свој рад смо високо оцењени од стране општинског руководства СРС Ђићевац, што нам даје још већи подстицај за даљи рад.

смо доживели пораз или ниједан од њих није субјективне природе. Један од основних је тај да нисмо успели да покријемо сва бирачка места својим кандидатима, други разлог је што су се социјалисти максимално потрудили да облате нас српске радикале, штампајући разноразне летке у којима су нас нападали и разним неистинама на наш рачун позивали народ да не гласа за нас, итд.

Али, избори су прошли, а хвала Богу, ко ради исправно и поштено, кад-тад му се то и позлати. И позлатило се. Одједном, се створила сасвим нова атмосфера у народу. Људи који су гласали за коалицију >>Заједно<< увидели су да су силно погрешили, јер кад не могу да се сложе њихове вође између себе шта онда тек они >>обични људи << да очекују.

Били смо сведоци многих свађа на релацији Ђинђић-Драшковић како у штампи тако и на телевизији и нормално је било очекивати само тренутак кад ће све то да пукне. Недавно је Ђинђић и јавно на радију обзнатио да нема више ни >K< од коалиције.

Све те свађе су имале и психолошког дејства по грађане и допринеле су да увиде праву истину, а то је, да не треба подржавати нешто што је нестварно, нешто што нема перспективу и што са собом не носи никакав просперитет. Ти

људи су морали да потраже неког ко може своје обећање ставове и да реализује а једина странка која у овом тренутку то може и која има комплетно разрађене политичке, економске и социјалне ставове је Српска радикална странка. Свој програм је и применила на Општини Земун. А када се нешто ради мудро и поштено, онда мора далеко и да се чује. И чуло се. Глас о томе како владају српски радикали у Општини Земун проширио се по читавој Србији.

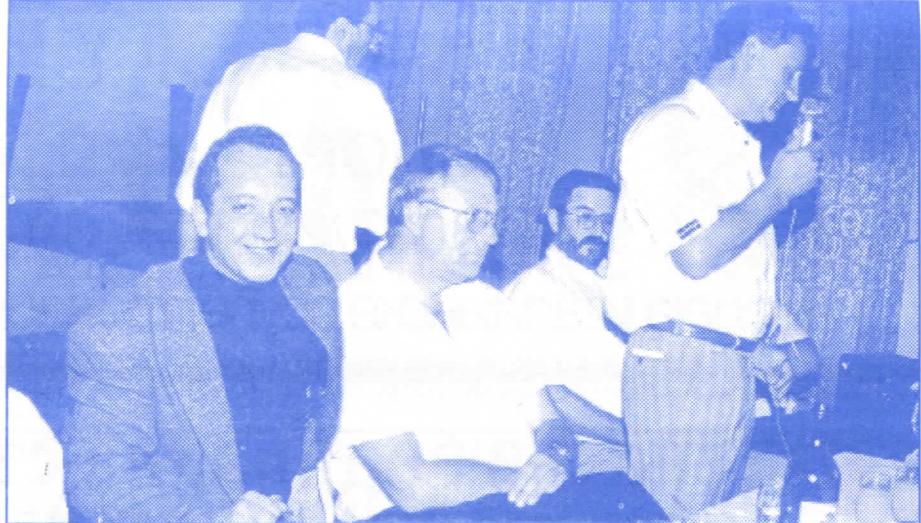
Нормално је било да се велики број гласача, који су подржали коалицију > Заједно <, након свих перипетија које су доживели са својим вођама прикључи Српској радикалној странци.

Нормално је и то да се и велики број социјалиста одједном силно интересује за рад Српске радикалне странке. И код њих има паметних и поштенih људи који увиђају да је политика коју води СПС погубна по просперитет српског народа, и да у њиховој политици практично од почетка влада **STATUS QUO**.

Ми против таквих људи немамо ништа против, чак, они су нам увек добро дошли, јер сасвим је нормално да човек мења своје мишљење, уосталом човек се учи док је жив.

Како се и стање у медијима након избора мало побољшало и како смо коначно и Ми српски радикали добили мало простора на државној телевизији и у новинама, све то је проузроковало да Др.Војислав Шешељ и српски радикали добију још већу подршку народа, јер коначно су људи могли да чују и једну другу истину, из наших уста, а не само оно коју је пласирала режимска штампа, радио и ТВ.

Често имам прилике да чујем

др. Војислав Шешељ на трибини СРС у Појату. Август, 1996.

изјаве у народу које су прожете симпатијама а које су упућене на рачун нашег председника др.Војислава Шешеља, нарочито након његових гостовања у емисији > Округли сто <.

Све те ствари су утицале да Општински одбор Српске радикалне странке у Ђићевцу коначно опет почне да > дише пуним плућима <. Данас имамо више но икад чланова, а ускоро ћемо бити и најбројнија странка у општини.

Али ми не стајемо и не смемо да се задовољимо тренутном ситуацијом, напротив, морамо максимално да наставимо са радом како би доказали и себи а и другима да српски радикали нису више отписани у општини као минорна странка, већ да је то једна врло озбиљна странка, која је спремна да на следећим изборима преузме локалну управу и обезбеди сојим житељима лепшу будућност.

Ми се искрено надамо да ће и наш председнички кандидат Др.Војислав Шешељ, успети да се избори за функцију председника Србије и да ће након тога својим радом и умећем показати свим >> неверним Томама << како треба да се влада Србијом и како треба Србија да изгледа. Богата Србија, достојанствена

Србија, Србија без криминала, модерна и европска, Србија са безбriжном и полетном младошћу, духовно препорођена Србија. Такву Србију у својим очима видећете само у оном тренутку када Ми српски радикали будемо дошли на власт, и са др.Војиславом Шешељем на функцији председника Србије.

Нормално, да ми српски радикали не обећавамо одмах мед и млеко у условима ове дубоке економске кризе и социјалне беде. Пуно ће зноја протећи и пуно ће жуљева испуцати док се све не врати на своје место. Али бар ће те бити сигурни да ни један Ваш зарађени динар није украден, да ни једна парта из буџета није потрошена у ветар, и да ће свако моћи да заради према свом учинку.

Ми, српски радикали, стојимо иза својих речи и до сада ни једном нисмо мењали своје мишљење, доследно смо спроводили своју политику и реализовали је оно-лико колико су нам овлашћења омогућавала. Долази време када ће нам овлашћења бити далеко већа а то време ће те нам Ви омогућити !

П.П “МБ” КРУШЕВАЦ

ЕКСПОРТ - ИМПОРТ

тел. 037/28-649; 34-193

Продаја италијанске обуће, тренерки и парфема.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
ОПШТИНСКИ ОДБОР ЂИЋЕВАЦ
ПРИСТУПНИЦА

Име и презиме _____

Место рођења _____

Датум рођења _____

Телефон _____

Занимање _____

Општина _____

Адреса становља _____

Датум приступа _____

Потпис _____

Приступнику предати у просторији СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
у Ђићевцу, ул. Светог Николе бр.7, сваког дана од 16 до 19 часова.

ПОБЕДИЋЕМО БОЖЈОМ ВОЂОМ И ПОВЕРЕЊЕМ СРПСКОГ НАРОДА ПОБЕДИЋЕМО УПОРНОШЋУ, СТРПЉЕЊЕМ И ЗНАЊЕМ

Остајемо онакви каквим сте нас већ упознали. Не дамо се поткупити, уценити или уплашити.

Политиком се не бавимо ради групне, личне или материјалне користи.

Политиком се бавимо ради славе и части!

Да би се за педесет или стотину година писало и причало како смо били поштени, способни и одани свом народу и успешни у превладавању економске кризе и елиминисању социјалне беде.

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!

Оснивач и издавач: Др. Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника: Дмитриј Јанковић

Редакција издања за Ђићевац: Љубиша Богдановић, Станко Пауновић, Миодраг Томашевић.

Технички уредник и компјутерски прелом: Љубиша Богдановић

Штампа: ГРАФОАРТ - Параћин

Новине ВЕЛИКА СРБИЈА уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 05.06.1991. године. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 "ВЕЛИКА СРБИЈА" је производ из тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.